Witte wilde woerd

Tekst & foto Harm Werners

Het is begin oktober en de plas in het parkbos zit vol met eenden. Ik tel er meer dan honderd. Allemaal wilde. Alsof ze demonstratief willen laten zien dat het hier nog zo slecht niet met ze gaat. Want om tot nog toe onopgehelderde redenen neemt het aantal wilde eenden *(Anas platyrhynchos)* al jarenlang af. De laatste twintig jaar is deze algemene watervogel in ons land met zo'n twintig procent afgenomen.

De meeste woerden hebben voor het begin van de herfst het zomerkleed afgeworpen en zwemmen op hun paasbest parmantig in 't rond om indruk te maken op de vrouwtjes. Enkele heren zien er nog wat flets uit. Hun nieuwe pak is nog niet af. Het is vermakelijk om te zien hoe de kerels zich uitsloven. Ze spetteren, duiken, komen daarna als een vuurpijl weer boven water en maken toilet alsof ze deelnemen aan een schoonheidswedstrijd. Af en toe barsten ze, om hun machogedrag kracht bij te zetten, uit in een luid gekwaak. Van de weeromstuit doen sommige dames mee. Kortom, de baltstijd van de wilde eend is begonnen.

Plotseling komt vanuit een voor mij onzichtbare hoek van het water een troepje wilde eenden aanstuiven. Ze landen in het midden van de poel. Ik zie dat er een totaal wit exemplaar tussen zit. Mijn eerste gedachte: een parkeend die opzwemt met z'n wilde soortgenoten. Maar klopt dat wel? De witte is net zo schuw als de andere eenden. Een albino kan het niet zijn, want dan zou deze vogel rode ogen moeten hebben. Een andere mogelijkheid is dat hier sprake is van leucisme. Ook bij deze afwijking kan het verenkleed helemaal wit zijn. In dat geval wordt geen huidpigment aangemaakt. Albinodieren maken de kleurstof melanine niet aan. Duidelijk is te zien dat de bovenste staartveren van deze eend gekruld zijn. Het is dus een mannetje. In elk geval is dit een witte wilde woerd.

